

हिच लोकांस्तीन् पथ्येभ्यस्तन्दिनतः । सतुपहा-
न्महाविष्णोरविघातमतिः कश्चित् । देवदत्तामिसां वीणां
स्वरज्ज्वलिभूषिताम् । भूर्कयित्वा हरिकथां गायमानच-
रास्यहम् । कथ्यपापलनारदवीर्येण तस्य कल्यमेदे
शुभागमजातकथा ब्रह्मवै० प० ख० ११।२२ख० यथा
“कान्यकुब्जे च देवो च द्रुमिबो गोपराजकः । कला-
यती तस्य पत्नी बन्ध्या चापि पतिव्रता । स्नामिदोषेण,
सा बन्ध्याकाले च भर्तुराश्रया । उपस्थितं वने चीरे
नारदं काश्यपं सुनिम् । क्रोधबानस श्रीकण्ठं ज्वलन्
ब्रह्मवर्षसा । तस्यो सुवेयं कत्वा सा ध्यानान्तश्च सुनेः
पुरः । उवाच विनयेनैव कत्वा च श्रीहरिं हृदि ।
गोपिकाहं हिल श्रेष्ठ ! द्रुमिबस्य च कामिनो । पुत्रार्थिनी
चामताहं तन्मूलं भर्तुराश्रया । वीर्याधानं कुरु मयि
स्त्री नोमेध्या ह्युपस्थिता । तेजीयसां न दोषाय वहुः
सर्वभुजो यथा । हृषीवचनं श्रुत्वा कुसुप सुनिपुङ्गवः ।
हृषी तत् पुरस्तस्यै शुष्ककण्ठोष्ठतालुका । एतच्छिज-
न्तरे तेन पथा गच्छति मेनका । तस्या ऊरुस्थलं दृष्ट्वा
सुनेवीर्यं पपात ह । स्रुतज्ञाता च हृषी कत्वा
तद्गुणं मुदा । सा विमगेहे साध्वी च सुपाव तनयं
वरम् । तप्तकाञ्चनवर्णां ज्वलन् ब्रह्मतेजसा । यना-
वस्थावशे च काले बालो बभूव ह । नारं ददौ जन्मकाले
तेनायं नारदाभिधः । ददाति नारं ज्ञानस्य बालके-
भ्यश्च बालकः । जातिष्णो महाज्ञानी तेनायं नारदा-
भिधः । वीर्येण नारदस्यैव बभूव बालको सुने ।। सुनी-
न्द्रश्च वरेणैव तेनायं नारदाभिधः । कल्यान्तरे ब्रह्म-
कण्ठाद्वबभूवर्बह्वो नराः । नरान्ददौ तत्कण्ठश्च तेन
तन्नारदः स्मृतः । ततो बभूव बालस्य नारदात् कण्ठ-
देयतः । ततो ब्रह्मा नाम चक्रे नारद इति मङ्गलम्”
आदिनारदश्च ब्रह्मणो ललाटाज्जातः यथोक्तं हरिवं०
२१०० “ललाटमध्यादखज्ज्वारदं प्रियविषहम् । सम-
वज्ज्वारं पूर्णं च महायोगी पितामहः” । तस्य दक्षया-
पकथा “नष्टेषु ब्रह्मकाण्डेषु दक्षः क्रुद्धोऽब्रवीद्वचः ।
नारद नाशमेहीति गर्भवाचं वसेति च हरिवं० १२५०
तस्माद्भूमिं च भ्रमयं दक्षशामात यथा “तांसापि नष्टान्
विश्राव प्रमान् दक्षः प्रजापतिः । क्रोधं चक्रे महा-
भान ! नारदं च शपाप च” स च शपः “तस्मा-
लोकेषु ते मूढ ! न भवेद्भ्रमस्तः पदम्” भाग० ६।५।१०१
न च भगवद्वारभेदः यथाह भाग० १।१।६ “मृतीय-

मृद्विभगं वै देवर्षित्वस्येत्य सः । तन्म सात्ततमाचष्टे
नेष्काम्य” कर्मणाभ्यस्तम् । तस्य स्वरूपं यथा “ज्वलिता-
ग्निप्रतीकाशो बालार्कसदृशेष्वपः । सव्यापटत्तं विपुलं ज-
टामण्डलसदृहम् । चन्द्रांशुपुङ्गे वसने वसानो दक्षभू-
षणः । वीर्यां नृहीत्वा महतीं कथासक्तां सखीनिव ।
कल्याजिनोत्तरासङ्गो हेमयघोषवीतवान् । दण्डो कम-
ण्डलुधरः साक्षाच्छक्र इवापरः । मेलाजमति शु-
द्धानां विषहाणां शुक्रोपमः । महर्षिर्विषहृहर्षिर्विद्वान्
नाम्नर्वेदेवित् । वैरकेतिविबो विप्रो ब्राह्मः कलि-
रिवापरः । देवगन्धर्वकोशानामादिवक्ता सुनिः परः ।
माता चतुर्थी वेदानासृङ्गाता प्रथमर्षिजातम् । स नार-
दोऽथ विप्रर्विष्णुकोकचरोऽप्ययः” हरिवं० ५५ख० ।
शिवशामिप्रभेदे “बोलाटो नारदस्यैव तथा कूर्चा-
सुखः स्मृतः” भा० पृ० ४०० । विश्वामित्रपुत्रोक्तो । साय-
न्यायसमुच्चये १ प्रजापतिभेदे “सहं प्रजाः सिद्ध-
स्तु तपसाया हृदुश्चरम् । पत्नीन् प्रजानामखलं
महर्षीनादितो दय । मरीचिममृत्प्रिस्त्रसौ पुत्रस्य
पुत्रहं क्रतुम् । प्रचेतसं वसिष्ठश्च भृगुं नारदमेव च”
सायन्यायमन्त्रोक्तो । कथ्यपस्य सुनिपण्यां जाते भगवन्भेदे
“कलिः पञ्चदशलोपां नारदस्यैव षोडशः । इत्येते देव-
गन्धर्वा मोनेयाः परिकीर्तिताः” भा० पृ० ६५० ।

नारदपञ्चरात्रे न० नारदकृते पञ्चरात्रे तन्त्रभेदे

तत्प्रतिपाद्यविषयाश्च दिङ्मात्रमन्त्रोच्यन्ते । आभिगमन-
उपादानमिन्द्रा स्नाध्यायो योग इति पञ्चविधसुपासनं
तत्प्रतिगमनं नाम देवतास्थानमार्गस्य संमार्जनोपवेप-
नादि । उपादानं नाम गन्धपुष्पादिपूजासाधनसम्पाद-
नम् । इन्द्रा नाम देवता पूजनम् । स्नाध्यायो नाम
अर्थातुष्ट्यान्पूर्वको मन्त्रजपो वैष्णवसूक्तलोपपाठो
नामसंकीर्तनं तत्प्रतिपादकशास्त्राध्यायश्च । योनी ना-
मदेवतातुष्ट्यानम् । अन्यत् तत् दृश्यम् ।

नारदशिक्षा स्तो नारदकृते वर्षोद्धारणशिक्षाभेदे

नारदीय न० नारदस्येदम् “दृढाक्षः” पा० वेदव्यासकृते नारदं
प्रति वनकाव्युपदेशात्कले महापरायभेदे तत्प्रतिपाद्य-
विषयाश्च दृढाक्षारदीये ६६० सक्ता यथा
श्रीब्रह्मोवाच । “ऋषु विप्र ! प्रवक्ष्यामि पुरातनं नार-
दीयकम् । पञ्चविंशतिशास्त्रं दृढं चित्तकषाप्रयम् ।
स्मृतशौनवसंवादः स्मृतिबंधोपन्यसनम् । नानाधर्मवशात्
पञ्चराः प्रवृत्ते वसुधाकृताः । प्राजमाने मयमे पाठे वन-